

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1618/2019
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Здравковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ејуп Камбери, адвокат из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 740/18 од 03.10.2018. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 740/18 од 03.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П 1389/17 од 01.11.2017. године, одбијени су основни и евентуални тужбени захтеви тужиоца којима је тражио да се обавезе тужени да на име бесправно заузетог земљишта исплати тужиоцу 2.567.000,00 динара, са законском затезном каматом, како је затражено основним тужбеним захтевом, односно 1.694.000,00 са законском затезном каматом, како је затражено евентуалним тужбеним захтевом. Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 503.451,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 740/18 од 03.10.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је одговорио на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном одлуком одлучено је о основном тужбеном захтеву у износу од 2.567.000,00 динара и о евентуалном тужбеном захтеву у износу од 1.694.000,00 динара, постављеним преиначеном тужбом од 01.08.2016. године. Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора, по оба захтева, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић